

1405. évi (I. decr.) törvénycikkek

Előbeszéd

Zsigmond, Isten kegyelméből Magyarország, Dalmácia, Horvátország, Ráma, Szerbia, Galiczia, Lodomeria, Kunország és Bulgária királya, brandenburgi örgróf, a szent római birodalomnak főkamarása Csehország és Luxemburg örököse. Minden, úgy jelenleg, élő, mint jövődöbeli keresztény hívőnek, kiknek jelen levelünk tudomására fog jutni, üdvöt a mindenek Üdvözítőjében.

1. § A királyi méltóságnak kormányzó fősége annál éberebb gondnal munkálkodik alattvalóinak megmaradásán és nyugalman, mentül inkább látja át azt, hogy a közboldogság saját gyarapodására és dicsőségére, a köznyomor pedig saját kárára és megalázására szolgál.

2. § S bizonyára nem lehet dicstelen az a fejedelem, ki mindig alattvalóinak békéjét és biztonságát forgatja eszében, valamint nem lehet derék az a ki, mikor tehetné, a jövő bajoknak és veszélyeknek nem veszi elejét.

3. § Ez az oka, hogy miután országunk minden megyéjéből és kerületéből a követeket, és a királyi joghatóságunk alá tartozó városok, mezővárosok és szabad községek küldötteit összehívtuk, s mindnyájuknak és mindeniküknek kéréseit, kívánságait, előadásait, véleményeit és panaszait meghallgattuk és pontosan megértettük: országunk főpapjainak, báróinak és tekintélyesebb előkelőinek valamint ama követeknek tanácsára s az e részben történt érett megbeszélés után, az egész ország java és békességes állapota kedvéért s annak nyilvánvaló hasznára végeztük, határoztuk és rendeltük, hogy némely városokat védfalakkal kell körülvenni, némely szabad községeket vagy mezővárosokat a városok rangjára kell emelni, némely, inkább visszaélésnek látszó szokásokat el kell törölni, másokat mérsékelni és megjavítani, némelyeket ujonan is megállapítani, mint alább következik.

4. § És erre az elhatározásra főképen annak az egy dolognak a megfontolása indította akaratumkat, hogy ez az ország az elmúlt időkben a mint ezt a magyarok krónikáiban olvashatjuk, különböző csapások következtében, melyeket néha a besenyők, máskor a tatárok, olykor más pogányok, legutóbb pedig a törökök mértek rá, gyakran siralmas pusztításokat, a népnek igen sanyaru elhurczoltatását, s egyáltalán számtalan, borzalom nélkül elő nem sorolható és megbecsülhetetlen károkat volt kénytelen elszemvedni, egyes egyedül azért, mert kőfalakkal ellátott városok vagy egyéb várépitmények hiánya és fogyatékosága miatt nem voltak oly erősített helyei, a hol az emberek vagyonukkal elzárkózhattak és megvonulhattak volna, sőt ellenkezőleg, mindenük a szabadban az ellenségnek prédára volt kitéve.